Reverend en Crist Pare Provincial

Pax Christi

Roma, 27 Desembre 1836

[…]

Quant als esclaus negres, ja el pare Vespre, que ens va exposar clarament l'assumpte, ha respost a Sa Reverència que estem convençuts que es poden vendre i s'han de vendre sempre que es presenti l'oportunitat; ho confirmo i confio tot aquest assumpte a Sa Reverència, amb les condicions següents:.

1. Per satisfer el deute de consciència més greu, s'ha de tenir molta cura que siguin venuts de manera que tinguin lliure exercici de la religió catòlica i la possibilitat d'exercir-la. I així
    - ✓ No s'han de vendre excepte a plantadors, no fos cas que la persona que els compri als nostres pugui separar després, per descuit, els esclaus que ha comprat i vendre'ls a altres.
    - ✓ En la venda s'ha d'estipular que el benefici de l'exercici de la religió es doni als negres i l'assistència d'un sacerdot.
    - ✓ Marits i mullers, pares i fills, no han de separar-se de cap manera, ni, hauria de dir, els pares dels fills, tant com sigui possible..
    - ✓ Si algun esclau nostre, home o dona, té una esposa o un marit en possessió d'una altra persona, s'ha d'unir amb tot esforç, altrament no s'ha de vendre amb la intenció de portar-lo a una regió llunyana.

    Sobre aquestes coses, la consciència de Sa Reverència està carregada, cosa que afirmo, però no perquè tingui dubtes sobre la preocupació de Sa Reverència en aquest assumpte, sinó perquè pugui satisfer la meva pròpia consciència.

    També serà d'acord amb la caritat i la justícia proveir amb cura aquells negres que, a causa de la seva edat pesada o malalties incurables, no poden ser venuts i traslladats a un altre lloc..
2. Els diners que s'obtindran d'aquesta venda no s'han de gastar en absolut en despeses ni en el pagament de deutes, sinó que és capital que s'ha d'invertir perquè pugui créixer. La millor manera potser seria la "renda del sòl", especialment als estats de Pennsilvània i Nova York, però sobre això s'ha d'iniciar un pla amb homes íntegres i curosos, coneixedors d'aquest tipus de coses, la nostra pròpia gent, i també els forasters..

Finalment, sobre tot el que es farà en aquest assumpte, que la vostra reverència ens ho informi, ja que la supervivència d'aquesta província depèn en gran mesura que això es faci bé, clarament per al benefici del noviciat i de l'escola. Considereu, doncs, què cal fer, delibereu i pregueu, perquè això resulti per al bé de la província i per a la glòria de Déu.

Un esclau en Crist

Ioannes Roothaan

Al Pare McSherry, Provincial de la Companyia de Jesus

Georgetown